ദൂത് 3: ജീവനിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിനുവേണ്ടി ജീവനിലുള്ള നമ്മുടെ പക്വതയിങ്കലേക്ക് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ജീവന്റെ ദിവ്യവിത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് ഇടപെടുന്നു

I. ജീവനിലുള്ള നമ്മുടെ പക്വതയിങ്കലേക്ക് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ജീവന്റെ ദിവ്യവിത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കായി കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോടു നാം ഇടപെടണം; ഹൃദയം മനുഷ്യന്റെ ആന്തരിക ഭാഗങ്ങളുടെ ആകത്തുക, മനുഷ്യന്റെ പ്രധാന പ്രതിനിധി, അവന്റെ കാര്യകർത്താവാണ്

- നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ—മനസ്സ്, വികാരം, ഇച്ഛാശക്തി—എന്നീ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളോടുകൂടെ—നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മനസ്സാക്ഷിയുംകൂടി ചേരുന്ന ഒരു സംരചനയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയം നിസ്സംഗമാണെങ്കിൽ, ആത്മാവ് ഉള്ളിൽ തടവിലാക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ കഴിവ് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്യും. ദേഹി വ്യക്തിതന്നെയാണ്, എന്നാൽ ഹൃദയം പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാണ്; നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതം, നാം പ്രവർത്തിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി, നമുക്ക് ഏതുതരം മാനസിക ഹൃദയമാണ് ഉള്ളത് എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം ജീവന്റെ ആഗമനവും നിർഗമനവുമാണ്, ജീവന്റെ "സ്വിച്ച്" ആണ്. ഹൃദയം ശരിയല്ലെങ്കിൽ, ആത്മാവിലുള്ള ജീവൻ തടസ്സപ്പെടും, ജീവന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും എത്തിച്ചേരാൻ സ്വതന്ത്രമായും തടസ്സമില്ലാതെയും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല; ജീവന് വലിയ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും, ഈ മഹാശക്തി നമ്മുടെ ചെറിയ ഹൃദയത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു. [Matt. 5:8] ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ അനുഗൃഹീതർ, അവർ ദൈവത്തെ കാണും. [Prov. 4:23] സകലജാഗ്രതയോടുംകൂടെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കാത്തുകൊൾക; ജീവന്റെ ഉത്ഭവം അതിൽനിന്നല്ലോ ആകുന്നതു.

II. ജീവനിലുള്ള നമ്മുടെ വളർച്ച സഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി പണിയുന്നു, അത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവന്റെ വിത്തെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വളർച്ചയാൽ സംഭവിക്കുന്നു; താഴെപ്പറയുന്ന സവിശേഷതകളോടെ നമ്മുടെ ഹൃദയയം കാക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അതിനോട് ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് നാം കർത്താവുമായി സഹകരിക്കണം

- നമ്മുടെ ഹൃദയം മൃദുവായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് കർത്താവിന് കീഴ്പെടുകയും വഴങ്ങുകയും ചെയ്യണം. ദുശ്ശാഠ്യമുള്ളതും മത്സരിക്കുന്നതും ആയിരിക്കരുത്. ക്രിസ്തുവിന് സ്വതന്ത്രമായി വളരാൻ കഴിയുന്ന നല്ല ഭൂമി; അത് സ്വന്തകാര്യം അന്വേഷിക്കാത്തതും, യുഗത്തിന്റെ വ്യാകുലതയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും ഇല്ലാത്തതുമായ, ലൗകിക ഗതാഗതത്താൽ കഠിനപ്പെടാത്തത് ആയിരിക്കണം. തന്റെ സ്നേഹം ഉപയോഗിച്ച് പരിസ്ഥിതിയിലൂടെ നമ്മെ ശിക്ഷണവിധേയമാക്കി ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ മൃദുവാക്കുന്നു.
- നമ്മുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ദൈവത്തെകൂടാതെ അതിന് മറ്റൊരു സ്നേഹമോ ചായിവോ ആഗ്രഹമോ ഇല്ലാതെ ദൈവത്തെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒന്ന്. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ദൈവഹിതം നിറവേറ്റുക എന്ന ഏക ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണാസ്വാദനവും നേട്ടവും ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം; അവനെ വ്രണപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും നാം ഭയപ്പെടുന്നില്ല. "നിർമല ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് കർത്താവിനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരോടൊപ്പം" നാം ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപറ്റണം.
- നമ്മുടെ ഹൃദയം സ്നേഹമുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവുമായി വ്യക്തിപരവും ഹൃദ്യവും സ്വകാര്യവും ആത്മികവുമായ ബന്ധത്തോടുകൂടെ, അതിലുള്ള വികാരം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ദൈവത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ദൈവത്തിനായി ദാഹിക്കുകയും ദൈവത്തിനായി വാഞ്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്ന്; നാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ വീണ്ടും വീണ്ടും കർത്താവിലേക്ക് തിരിച്ച് അതിനെ നിരന്തരം പുതുക്കണം, അങ്ങനെ നമുക്ക് കർത്താവിനോട് പുതിയതും പുതുമയുള്ളതുമായ സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാ ആത്മികാനുഭവങ്ങളും ഹൃദയത്തിലെ സ്നേഹത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; കർത്താവിനോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം, അവന്റെ അധികാരത്താൽ കർത്താവിനുവേണ്ടി സംസാരിക്കാൻ നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുകയും, തികവുള്ളവരാക്കുകയും, സജ്ജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നാം കർത്താവിനെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം അവനെകൊണ്ട് നിറയുകയും കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും ചെയ്യും.
- നമ്മുടെ ഹൃദയം സമാധാനത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുള്ള കുറ്റമില്ലാത്തതോ കുറ്റപ്പെടുത്താതോ നിന്ദിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒന്നായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നാം നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയാണെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവന്റെ പാപമോചനവും അവന്റെ ശുദ്ധീകരണവും ലഭിക്കുന്നു, അങ്ങനെ നല്ലതും ശുദ്ധവുമായ മനസ്സാക്ഷിയോടെ ദൈവവുമായുള്ള തടസ്സമില്ലാത്ത കൂട്ടായ്മ ആസ്വദിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും, ദൈവം സമാധാനമെന്ന നിലയിൽ നമ്മെ ശാന്തമായും സ്വസ്ഥമായും കാത്തുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും ചിന്തകൾക്കും മുമ്പാകെ റോന്തുചുറ്റുന്നു. ഏക പുതുമനുഷ്യനെ ധരിക്കുവാൻ അന്യോന്യം ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുവാൻ നാം അനുവദിക്കണം. [Ezek. 36:26] ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പുതിയോരു ഹൃദയം തരും; പുതിയോരു ആത്മാവിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കും; കല്ലായുള്ള ഹൃദയം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽനിന്നു നീക്കി മാംസമായുള്ള ഹൃദയം നിങ്ങൾക്കു തരും. [1 Tim. 1:5] എന്നാൽ ആജ്ഞയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും... ഉളവാകുന്ന സ്നേഹമാകുന്നു;.. [Phil. 4:7] സകല ബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെയും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ കാക്കും.

III. ദൈവജീവൻ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നേരിടുന്ന തടസ്സങ്ങളെ നാം കാണണം

- ദൈവജീവൻ നമ്മിൽ നേരിടുന്ന ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം, നമ്മുടെ മാനുഷിക ധാരണകളുടെ അന്ധകാരം നാം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല എന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായി എടുക്കാതെ അവനെ ജീവന്റെ പാതയും ജീവനും ആയി എടുക്കണം.
- രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം കപടതയാണ്; നമ്മുടെ ആത്മികതയെ നിർണയിക്കുന്നത് ഉൾവസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെ പരിപാലിക്കുന്നു എന്നതിലാണ്. നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക നന്മ വ്യാജ ആത്മികതയാണ്, അത് യഥാർഥത്തിൽ ജീവന് ഒരു വലിയ തടസ്സമാണ്; ജീവന്റെ ആവിഷ്കാരമെന്നത് നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക സഹജസ്വഭാവത്തെയും മുൻഗണനകളെയും തിരസ്കരിക്കുന്നതും നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുവാനും നമ്മെ തകർക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ അനുവദിക്കുന്നതുമാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം കാപട്യമായിരിക്കും.

- മൂന്നാമത്തെ പ്രശ്നം മത്സരമാണ്. നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ഹിതത്തെയും ആവശ്യകതകളെയും സംബന്ധിച്ചും നമ്മോടുള്ള അവന്റെ നടത്തിപ്പിനെയും ഇടപെടലിനെയും സംബന്ധിച്ചും നമുക്ക് വ്യക്തത നൽകുന്നതിനു ക്രിസ്തു നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുകയും നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുകയും, അവൻ നിരന്തരം നമുക്ക് ആന്തരികമായ ജീവബോധം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു, നാം അനുസരിക്കാതെ ഉള്ളിലെ അനുഭൂതിക്കു വിരുദ്ധമായി പോകുകയും, അവന്റെ നടത്തിപ്പ് സ്വീകരിക്കുകയോ വില നൽകുകയോ ചെയ്യാതെയുമിരുന്നാൽ, ഈ മനസ്സില്ലായ്മയും എതിർപ്പും മത്സരമാണ്. നാം ഏറ്റവും നിരന്തരമായും ഏറ്റവും കഠിനമായും ചെയ്യുന്ന പാപമാണ് ഇത്.
- നാലാമത്തെ പ്രശ്നം നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക കഴിവാണ്; അനേകം സഹോദരീസഹോദരന്മാർ കർത്താവിനെ യഥാർഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവരും, കർത്താവിനുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരും വളരെ ദൈവഭക്തരുമാണ്; എന്നിരുന്നാലും, അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം അവരുടെ കാര്യപ്രാപ്തിയുടെയും കഴിവുകളുടെയും ശക്തിയും മഹത്വവുമാണ്; തത്ഫലമായി, ക്രിസ്തുവിന് അവരിൽ യാതൊരു അടിത്തറയോ മാർഗമോ ഇല്ല.
- ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ നമ്മിൽ വിഘ്നം കൂടാതെ ആയിരിക്കണമെങ്കിൽ, നാം ക്രൂശിന്റെ തകർക്കൽ അനുഭവമാക്കി ഈ തടസ്സങ്ങളോട് ഇടപെടുവാനും അവയെ നീക്കം ചെയ്യുവാനും അനുവദിക്കണം. [Phil. 1:21] എനിക്കു ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭവും ആകുന്നു. [Gal. 2:20] ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇനി ജീവിക്കുന്നത് ഞാൻ അല്ല, ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു...

IV. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവജീവൻ നേരിടുന്ന വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ തടസ്സങ്ങളെ നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്

- വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. നമുക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, നമ്മുടെ ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനോടു നാം സഹകരിക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ ഈ ജീവനു നമ്മിൽ നിന്ന് ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ മനസ്സ് ആത്മാവിൽ ഉറച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ബാഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ ആന്തരിക മനുഷ്യനുമായി യോജിക്കുന്നു, നമ്മളും ദൈവവും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തക്കേടുമില്ല; അവനും നാമും സമാധാനത്തിലാണ്, ശത്രുതയിലല്ല; തൽഫലമായി നാം ഉള്ളിൽ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നു.
- വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ പ്രശ്നമാണ്. നമ്മുടെ മനസ്സ് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുകയും, നാം ദൈവഹിതം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും, നാം കീഴ്പ്പെടുവാനും അനുസരിക്കാനും മനസ്സുള്ളവരല്ല. കർത്താവിന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റാനുള്ള ശക്തമായ ഇച്ഛയും ദുർബലമായ ഇച്ഛയും ദൈവജീവന് തടസ്സമാണ്; ഇടപെടൽ പ്രാപിച്ച ഇച്ഛ കർത്താവിനാൽ കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടും ശക്തവും വഴങ്ങുന്നതുമാണ്; ദൈവവുമായി സഹകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഇച്ഛാശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ കാര്യമാണ്.
- വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ മൂന്നാമത്തെ പ്രശ്നം നമ്മുടെ വികാരത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. നമ്മുടെ വികാരത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ വികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, നാം ദൈവത്തിന്റെ വികാരത്തിലേക്ക് പൂർണമായി പ്രവേശിക്കുകയും വേണം. ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നതിനെ നാം സ്നേഹിക്കുകയും, ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, ദൈവം വെറുക്കുന്നതിനെ വെറുക്കുകയും വേണം; നമ്മുടെ വികാരവും അവന്റെ വികാരവും ഒരു വികാരമായി മാറണം
- നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ—നമ്മുടെ മനസ്സ്, ഇച്ഛ, വികാരത്തിൽ—ജീവൻ എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന് തന്റെ ഭവനം പണിയുവാൻ തക്കവണ്ണം നാം അനുദിനം അകത്തെ മനുഷ്യനിലേക്ക് ശക്തിപ്പെടണം. [Rom. 8:6] ജഡത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സ് മരണം ആകുന്നു, എന്നാൽ ആത്മാവിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സ് ജീവനും സമാധാനവും ആകുന്നു. [2 Thes. 3:5] കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ, സഹിഷ്ണുതയിലേക്കും നടത്തുമാറാകട്ടെ. [Eph. 3:16-17] അത് തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനത്തിനൊത്തവണ്ണം, അവന്റെ ആത്മാവിലൂടെ നിങ്ങൾ അകത്തെ മനുഷ്യനിലേക്ക് ശക്തിയോടെ ബലപ്പെടുവാനും, അത് ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്റെ ഭവനം പണിയുവാനും...

V. മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവൻ നേടുകയും തന്റെ ജീവനിൽ വളരുകയും പക്വത പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ യുഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കേന്ദ്രീയ വേല എന്ന് കാണുവാൻ കർത്താവ് നമ്മോട് കരുണ കാണിക്കുകയും നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ; നമ്മുടെ വേല കർത്താവിന്റെ ജീവനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് നിവേശിപ്പിക്കുന്നതും പകരുന്നതും ആയിരിക്കണം; അവന്റെ ജീവനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വേലയ്ക്കു മാത്രമേ അവന്റെ ശാശ്വത നിലവാരത്തിലെത്തുവാനും അവനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാനും കഴിയുകയുള്ളൂ

[Matt. 13:8] എന്നാൽ വേറെ ചിലത് നല്ല നിലത്തു വീണു ഫലം കായ്ച്ചു, ഒന്ന് നൂറുമടങ്ങ്, ഒന്ന് അറുപതുമടങ്ങ്, ഒന്ന് മുപ്പതുമടങ്ങ്. [John 7:38] തിരുവെഴുത്ത് പറഞ്ഞതുപോലെ, എന്നിലേക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഏറ്റവും ഉള്ളിലെ ആളത്തത്തിൽനിന്ന് ജീവജലനദികൾ ഒഴുകും.